

Sygn.akt VIII Gz 156/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Barbara Jamiołkowska

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2014r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **(...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością**

w B.

przeciwko: **(...) Spółce z ograniczoną**

odpowiedzialnością w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 11 września 2014 r., sygn. akt VIII GNc 5625/12

postanawia:

oddalić zażalenie

Sygn. akt VIII Gz 156/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 września 2014 r. (sygn. akt VIII GNc 5625/12) Sąd Rejonowy w Bydgoszczy na podstawie art. 166 kpc a contrario oddalił wniosek pozwanego o przedłużenie terminu do uzupełnienia opłaty od zażalenia oraz odrzucił (na podstawie art. 370 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc) zażalenie pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 24 lipca 2014 r., sygn. akt VIII GNc 5625/12. W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, iż pismem z dnia 7 sierpnia 2014 r. pozwany złożył zażalenie na postanowienie z dnia 24 lipca 2014 r., od którego nie uiścił należnej opłaty. W tej sytuacji, prawidłowo doręczonym w dniu 21 sierpnia 2014 r. zarządzeniem, Przewodniczący wezwał pozwanego do jej uiszczenia, w terminie 7 dni, pod rygorem odrzucenia zażalenia. Pozwany nie wykonał w zakreślonym terminie zarządzenia, złożył natomiast w piśmie z dnia 26 sierpnia 2014 r. wniosek o wydłużenie terminu do uiszczenia opłaty od zażalenia. Sąd Rejonowy podkreślił zaś, że termin do uzupełnienia opłaty od zażalenia jest terminem ustawowym i nie podlega ani wydłużeniu ani skróceniu.

Pozwany w zażaleniu domagał się uchylecia zaskarżonego postanowienia w całości oraz zasądzenia od powoda na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Zdaniem skarżącego, jego wniosek o przedłużenie terminu do wniesienia opłaty od zażalenia był uzasadniony, a Sąd jest uprawniony do jego modyfikacji, skoro sam go wyznaczył.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego nie zasługiwało na uwzględnienie.

W razie stwierdzenia braków pisma procesowego zawierającego zażalenie strona zostanie wezwana do jego uzupełnienia lub poprawienia w wyznaczonym terminie pod rygorem odrzucenia zażalenia (art. 130 § 1 kpc w zw. z art. 370 i w zw. z 397 § 2 kpc). Po bezskutecznym upływie terminu sąd odrzuci zażalenie.

Termin wyznaczony do usunięcia braku pisma jest niezachowany, jeżeli strona w określonym terminie w ogóle nie podjęła czynności uzupełniającej (postanowienie SN z 16 czerwca 2009 r., I CZ 16/09, LEX nr 738326) lub wprawdzie ją podjęła, ale mimo to brak nie został w całości uzupełniony (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2008 r., I CZ 34/08, LEX nr 424407).

W przedmiotowej sprawie pozwany nie uiszczył opłaty od zażalenia (wniesionego od postanowienia SR z dnia 24 lipca 2014 r.). Prawidłowo zatem Sąd Rejonowy wezwał go, w trybie art. 130 § 1 kpc w zw. z art. 370 i w zw. z 397 § 2 kpc, do uzupełnienia braku zażalenia poprzez uiszczenie od niego opłaty (30 zł), w terminie 7 dni, pod rygorem odrzucenia zażalenia. Tygodniowy termin, określony w art. 130 § 1 kpc, jest terminem ustawowym, a nie sądowym, a co za tym idzie - nie może być on - wbrew stanowisku skarżącego - przedłużany ani skracany. Może być natomiast przywrócony na zasadach ogólnych. Bezskuteczny upływ terminu skutkuje zwrotem pisma, a w przypadku środków odwoławczych - ich odrzuceniem.

Skoro zażalenie pozwanego wniesione na postanowienie z dnia 24 lipca 2014 r. (sygn. akt VIII GNc 5625/12) nie zostało przez pozwanego w określonym terminie uzupełnione (poprzez wniesienie opłaty), to przyjąć należało, iż zażalenie to, jako nadal dotknięte brakiem, podlegało odrzuceniu na podstawie art. 370 i w zw. z 397 § 2 kpc, jak słusznie orzekł Sąd Rejonowy.

Ponadto, na gruncie przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż w uzasadnieniu postanowień z dnia 24 lipca 2014 r. i z dnia 11 września 2014 r. (zaskarżonego przedmiotowym zażaleniem), Sąd Rejonowy wyjaśnił już, iż termin do uzupełnienia opłaty od zażalenia, nie jest terminem sądowym, lecz ustawowym, a zatem nie może być skrócony ani wydłużony.

W ocenie Sądu Okręgowego, zachowanie strony pozwanej wyraźnie zmierza do przedłużenia postępowania. O powyższym świadczy fakt, iż pozwany w sposób notoryczny nie uzupełnia braków formalnych składanych pism procesowych oraz składa kolejne wnioski o przedłużenie terminu do uiszczenia opłaty, przy czym wnioski te nie wskazują nawet „ważnej przeszkody” i jej wpływu na niemożność dotrzymania dotychczas zastrzeżonego terminu. Składanie kolejnych wniosków o „przedłużenie terminu” do uiszczenia opłaty od zażalenia, w sytuacji, gdy pozwany został już pouczone o tym, iż termin, o którym mowa w art. 130 § 1 kpc, nie jest terminem sądowym podlegającym wydłużeniu (bądź skróceniu), wskazuje, w ocenie Sądu Okręgowego, na celowe obstrukcyjne działanie pozwanego, który z faktu nie uzupełniania braków formalnych pism procesowych uczynił swoistą metodologię przedłużania procesu.

Podkreślić należy, iż przedmiotowa sprawa toczy się od września 2012 r. Pomimo upływu prawie 2 lat na skutek działania pozwanego, wierzyciel nie może uzyskać rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Od chwili wydania nakazu zapłaty w dniu 20 września 2012 r. pozwany składa bowiem kolejne zażalenia, których braków nie uzupełnia - pomimo wyczerpujących i jasnych wezwań sądu.

Z przytoczonych względów zażalenie pozwanego, jako nieuzasadnione, nie mogło odnieść pożądanego rezultatu, i na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. podlegało oddaleniu, o czym Sąd Okręgowy postanowił jak w sentencji.